

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р1 246/2025
05.06.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Матковић Стефановић, председника већа, Татјане Ђурица и Иване Рађеновић, чланова већа, у парници по тужби тужиље АА из ..., као правног следбеника пок. ББ, чији је пуномоћник Јован Челебић, адвокат из ..., против тужене ВВ из ..., чији је пуномоћник Божидар Пандуровић, адвокат из ..., ради чинидбе и накнаде штете, вредност предмета спора 20.000,00 динара, решавајући сукоб надлежности између Вишег суда у Јагодини и Апелационог суда у Крагујевцу, у седници одржаној дана 05.06.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За одлучивање о жалби тужене изјављене против пресуде Основног суда у Параћину Судске јединице у Ћуприји П 1068/2022 од 11.04.2024. године надлежан је Виши суд у Јагодини.

Образложење

Виши суд у Јагодини се решењем Гж 930/24 од 08.10.2024. године огласио ненадлежним за одлучивање по жалби тужене изјављеној против пресуде Основног суда у Параћину Судске јединице у Ћуприји П 1068/2022 од 11.04.2024. године и спис предмета уступио је Апелационом суду у Крагујевцу, као надлежном другостепеном суду. Позивајући се на одредбе члана 17. став 1. и члана 28. Закона о парничном поступку, у вези са одредбама Закона о уређењу судова, Виши суд у Јагодини је закључио да се у конкретној правној ствари не ради о спору мале вредности, већ о чинидби, без обзира на утврђену вредност предмета спора од 20.000,00 динара, те да је за одлучивање по жалби надлежан Апелациони суд у Крагујевцу.

Апелациони суд у Крагујевцу изазвао је сукоб надлежности, налазећи да није надлежан за одлучивање о жалби тужене, изјављеној против пресуде Основног суда у Параћину Судске јединице у Ћуприји П 1068/22 од 11.04.2024. године. Наведено из разлога што се по оцени тог суда ради, у конкретном случају, о спору мале вредности будући да је вредност предмета спора 20.000,00 динара. Апелациони суд у Крагујевцу је даље образложио да је првостепеном пресудом обавезана тужена да не спречава и да трпи извођење радова од стране тужиље, или лица која она ангажује на замени водоводних цеви и реконструкције водоводне мреже на кп бр. ... у КО ... . Предмет тужбеног захтева је, према становишту Апелационог суда у Крагујевцу, чинидба, односно ради се о спору за отклањање извора опасности у којем се примењује одредба члана 156. Закона о облигационим односима, а која одредба је систематизована у делу

закона која регулише проузроковање штете - што значи да се не ради о спору о непокретности у смислу одредбе члана 469. Закона о парничном поступку. Зато је Апелациони суд у Крагујевцу сматрао да је за одлучивање о жалби тужене надлежан Виши суд у Јагодини.

Решавајући настали сукоб надлежности у смислу одредбе члана 22. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр 72/2011...10/2023 – др. закон), Врховни суд је утврдио да је за одлучивање о жалби изјављеној против наведене пресуде надлежан Виши суд у Јагодини.

Одредбом члана 25. став 2. тачка 3. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ бр. 10/2023 – др. закон) предвиђено је да виши суд у другом степену одлучује о жалбама на одлуке основних судова на пресуде у споровима мале вредности. Апелациони суд у складу са одредбом члана 26. став 1. тачка 3. истог закона одлучује о жалбама на пресуде основних судова у грађанско-правним споровима, ако за одлучивање о жалби није надлежан виши суд.

Побијаном пресудом у ставу првом и трећем изреке, усвојен је тужбени захтев тужиље и обавезана је тужена да не спречава и да трпи извођење радова од стране тужиље, или лица која она ангажује на замени водоводних цеви и реконструкцији водоводне мреже на кп бр. ... у КО ... и обавезана тужена да тужиљи накнади трошкове парничног поступка са припадајућом законском затезном каматом.

Споровима мале вредности у складу са одредбом члана 468. став 1. Закона о парничном поступку сматрају се спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Ставом 4. истог члана прописано је да се као спорови мале вредности сматрају и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац у тужби навео не прелази износ из става 1. овог члана (члан 33. став 2.).

Не сматрају се споровима мале вредности, према одредби члана 469. истог закона, спорови о непокретностима, спорови из радних односа и спорови због сметања државине.

Вредност предмета спора у ком је донета ожалбена пресуда износи 20.000,00 динара, што на дан подношења тужбе не прелази динарску противвредност износа од 3.000 евра. Наведени спор за предмет има чинидбу, односно трпљење извођења радова на замени водоводних цеви и реконструкцији водоводне мреже, односно ради се о спору за отклањање извора опасности у смислу члана 156. Закона о облигационим односима. Споровима о непокретностима, сматрају се спорови у којима се тужбеним захтевом тражи утврђење права својине или других стварних права на непокретности. У овом спору тужбеним захтевом не тражи се утврђење стварног права на непокретности.

Према критеријуму вредности предмета спора, која се одређује у складу са одредбом члана 28. Закона о парничном поступку, побијана пресуда је донета у спору мале вредности, па је за одлучивање о жалби против пресуде донете у том спору стварно надлежан Виши суд у Јагодини, у складу са одредбом члана 25. став 2. тачка 3. Закона о уређењу судова.

Из наведених разлога, Врховни суд је одлучио као у изреци, применом одредбе члана 22. став 2. Закона о парничном поступку.

Председник већа - судија
Татјана Матковић Стефановић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић